

Laurinkostersällskapet

En höstsegling av Anders Lundberg

(fortsättning från nr 80)

Så startade då vår första kanalfärd på denna resa. Att slussa in på Nord Ostsee-kanalen (Kielkanalen) tog sin grundliga tid. Det anlände sex stora fartyg varav fem slussade samtidigt. Vi var en av tiotalet fritidsbåtar som efter mer än en timmes cirklande utan för slussarna äntligen släpptes in i en andra slusskammare. Alla vana småbåtar tecknade åt oss att sänka fendrarna, vi förstod inte varför men följde deras anvisningar ändå. Orsaken uppdagades när vi kom in i slussen där vi förtöjde i flytande brädgångar och en man från varje båt klättrade upp för en lodrätt stege till en liten byggnad ovanför slussen för att betala. Kanalen får endast befaras dagtid av fritidsbåtar varför man inte kan gå hela kanalen på en dag, särskilt inte under hösten då dagarna är korta. Vi hade bestämt att första kanaldagen skulle avslutas i Rendsburg där det finns både gästhamn och restaurang. Nästkommande dag fortsatte vi och efter utslussning i Elbe gick vi till Cuxhaven, sista hamnstopp före Nordsjön.

Den stormiga Nordsjön lyste med sin frånvaro. Det blev motor hela natten. Att gå innanför de Friesiska öarna är omöjligt för en normal båt, då det endast är rännor som kan befaras. Dessa rännor är markerade med fyrar och bojar men går som regel bara in från havet till någon hamn på öarnas ostsida. Rännorna är betydligt bredare än de som fanns på Rügen. Kanten på rännan kan vara svår att förstå för en ovan seglare då de grunda områden som finns utanför rännan, alla är under vatten. Detta kallas marskland, ett område som bitvis kan gå att vada i vid lågvatten och möjligen befara vid högvatten. Vi hade räknat ut när vi skulle gå och fick stundvis bra hjälp av strömmen

då denna fick oss att hålla över åtta knop. Hög- och lågvatten vänder cirka var sjätte timma, vilket gör att de åtta knopen kan förbytas i tre knop stundvis. Framåt kvällen kom dimma och vi fick plötsligt sikte på några fartyg utan lanternor. När vi närmade oss såg vi att de låg uppankrade. På sjökortet framkom att vi seglade in i ett ankringsområde. Alltefter som vi närmade oss sänkte sig mörkret och fartygen tände ankarbelysningar. När vi passerade genom ankringsområdet såg vi ett tjugotal ankrade båtar. Vi borde nog valt en rutt lite närmare kusten. När natten övergick i dager kom vi återigen in i en bojutprickad led som slutade i en sluss. Att segla i dessa utprickade leder med marskland på båda sidor kändes mycket underligt. Som att gå över Jungfrufjärden, men vara tvungen att hålla sig till en kurvig led på cirka 100 meters bredd. Att komma utanför leden betyder oftast att man fastnar i lera eller sand. Detta blev vi varse vid senare tillfälle.

Att slussa in var okomplicerat förutom att vi måste stanna och släppa ombord holländsk polis som tittade runt i båten och kollade mitt pass samt registreringspapper på båten. Förtöjde för natten i en trevlig liten stad vid namn Dokkum. Det var nu lördagskväll och här fanns flera bra restauranger. När vi kom upp i staden stötte vi på en man och en kvinna som talade svenska. De hade sett vår båt och vår flagga. Kvinnan var svenska och mannen holländare. De rekommenderade en restaurang med en friesisk meny, vilket vi nappade på. I denna stad blev vi kvar i två dygn, då en bro framöver var trasig. Vi kom inte vidare förrän på måndagen då bron blev lagad.

Vädret var varmt under hela vårt Hollandsbesök. Däremot var det ganska dimmigt och lite regn stundvis. Vi behövde bara använda båtvarmen en kort stund varje morgon. Den del av besättningen som sov i salongen slog på värmaren och när jag som sov i förpiken märkte att värmen kom var det lagom att gå upp och gå in i badrummet. Någon förmån skall man väl ha av att vara skeppare!

Resan på den fortsatta kanalen kan liknas vid Götakanal. Små samhällen, däremellan landsbygd med grisar, får och kor. Vid flera avsnitt av kanalen fanns pollare för förtöjning. Tydligt kunde man ligga nästan var man ville efter kanalkanten. Vi valde dock inte att stanna innan vi kom till nästa stad som heter Leeuwarden. En lite större stad med industrier och många pråmar som låg och lastade. Den första delen av kanalen i denna stad var förtöjningsplatser anordnade i en vacker park där vi la iland våra tampar. Två av mina gästar lämnade oss för att ta flyget hem, som planerat, så nu var vi bara två man kvar. Stundvis umgicks jag med tanken att stanna kvar i de holländska kanalerna över vintern och fortsätta söderut under våren. Vi passerade många båtar, mindre än min som folk verkade bo i hela året. Dessutom fanns det gått om skutor, pråmar och husbåtar med åretruntboende. Vi såg påtagligt många stora segelbåtar på kanalerna, med masten uppe, vilket förvånade oss. Dessa måste ha flera dagars motorgång innan de nådde seglingsbara vatten.

Nästa ort vi kom till var en typisk sommarort. Denna och påföljande dag var det gråväder och endast ett fåtal båtar i rörelse. Vi valde att ligga still en dag och förlusta oss med lite öl och mat på restaurangerna.

Då vädret klarnade upp den tredje dagen startade vi på nytt motorn för fortsatt färd. Denna fick vi snart avbryta då en stor skylt meddelade på flera språk att här slutar mastrutten till Amsterdam då en bro blivit påkörd av en brinnande båt och inte kunde

öppnas mer än till sju meter. Vi behöver minst 16 meter tyvärr.

Nerresan hade tagit längre tid än vi beräknat och det vi redan upplevt hade gett så många intryck att vi hade lätt att vända stäven för en start av hemresan. Sagt och gjort, vi vände och tog oss tillbaka till kanalens början för utslussning. När vi närmade oss slussen tilltog vinden så pass att vi kom in i slussen med för hög fart. Det är första gången jag slussat med stäven mot den norra slussväggen och aktern mot den södra väggen. Nåväl, väldigt osnyggt men inga skador på båten som naturligt nog rättade upp sig när den främre slussporten öppnades. Påpekas bör att slussen var så smal att vi inte kunde hamna helt tvärs.

Efter denna mindre charmiga upplevelse tog vi sikte på en gästhamn som låg direkt om styrbord. Där kom det in en holländsk båt med sina centerbord på sidorna. Vi pratade med besättningen som berättade att centerborden måste vinschas ner men kunde slå upp själva om de slog i botten. Själva båten som var nästan flatbottnad blev då enkel att segla med över marsklandet utan risk att fastna. Fastnat hade däremot vi gjort när vi skulle gå påföljande morgon. Vi beräknade gå ut med tidvattnet som redan börjat sjunka. Några extra fram och back med motorn fick dock loss oss relativt snabbt och vi kom ut med en fart på över åtta knop vilket höll i sig flera timmar.

Fortsättning följer i nr 82

Inbjudan till vår vinterträff

När: Lördagen 7 mars 2015 kl 15.00

Var: Restaurang Timmermans 1857
Timmermansgatan 35, Södermalm,
Stockholm

Varför: För att träffas och ha trevligt!
Sven-Olof Lundberg, vår ordförande,
berättar om seglingen med tremast-barken
Statsraad Lehmkul och Briggen Tre
Kronor .

Membership fee

From outside Sweden please send a 10 EURO note properly hidden in an envelope to: Laurinkostersällskapet, c/o Bo Jernberg Rönnbärsvägen 53-1tr, SE-196 32 KUNGSÄNGEN, Sweden.

Due date for payment is 31 March. Don't forget to state your e-mail address with the money, so we can confirm that it arrived!

Medlemsavgift

Nu är det dags att betala avgiften för 2015. Sätt in 100 kronor på PlusGirokonto 468 35 75-7 Senast den 31 mars. Glöm inte ange avsändarnamn!

Kurser speciellt för kvinnor!

En del av oss kvinnor i segelbåtarna har väl, i varierande grad, känt oss okunniga eller rent av hjälplösa i vissa situationer. OM vi ens är med – en del avstår ju helt! Men det finns bra bot mot detta! Här nedan finns ett stort utbud av kurser som vänder sig enbart till kvinnor och på olika orter i landet. Lycka till så ses vi vid rodren i sommar!

Ta Rodret Kvinna:

Linda Lindenau, långseglare, författare och navigationslärare håller seglingskurser och manöverkurser för kvinnor i Stockholms skärgård och i Grekland.

Vind & Vatten- Individuellt anpassade seglingskurser och seglingsupplevelser:

Birgitta Silfverhielm har erfarenhet från såväl kappsegling som långfärdssegling och erbjuder privata seglingskurser och

seglingsupplevelser för familjer, kompisgång och grupper i Stockholms skärgård. Specialintresse könsroller ombord.

Mamma Mia Cruising: Tjejsegling och charter i Grekland

För kvinnor, av kvinnor, med kvinnor. Båtuthyrning och charter med omtanke!

Stephanie Charter:

Tjejseglingar och charter med manlig skeppare, Göteborg.

KSSS J80- träning för tjejer:

För dig som vill förbättra din seglingsteknik och prova på att kappsegla, anmäl dig till KSSS tjejsegling. Saltsjöbaden, Stockholm.

Manövrera och lägga till för tjejer:

Svenska Båtskolan har manövreringskurser speciellt för tjejer med motorbåt. Saltsjöbaden, Stockholm

Tjejsegling – Marianne Sörling:

För dig som bor på Västkusten. Utgår från Göteborg. Prova-på-segling och företagssegling. Kvinnlig skeppare.

Tjej-smart:

Harry Hansson Marinentrum och Ulla Hansson erbjuder kör- och manöverkurser i Göteborgs skärgård för motorbåtskvinnor.

Women Only:

Sjöassistans har kurser i Stockholm och Göteborg för kvinnor. Förarintyg samt praktik.

Navigation & skärgårdskunskap:

Carina Norberg utbildar i förarintyg och båtpraktik, tillverkar och säljer bland annat Skärgårdsspelet och Skepparspelet, samt har skrivit boken Miniskepparen som riktar sig till barn ombord.

Sök på egna hemsidor på Internet.

Avsändare:
Laurinkostersällskapet
c/o Belinda Embjörns Lundberg
Lindalsvägen 53 A
135 50 Tyresö

Senaste nytt om Göran Cederström

Om ni inte redan vet.....

RH träffade Görans dotter på en OSK träff i torsdags och frågade då hur det var med Göran. Han hade legat för ankar i staden Fortaleza, i mynningen till Amazonfloden. När han låg och sov kom sju (7) man ombord, varav en höll en kniv mot strupen i en halvtimme medan övriga länsade båten på det mesta.

Båten är fortfarande seglingsduglig, men saknar bl a gps. Plånbok och kreditkort hittade han på durken!

Han har avböjt hjälp och seglade därefter till Belem. Han ligger nu i den gamla marinan. Han är tagen men vid liv.

// info via Ragnar Hellgren och Carl-Håkan i OSK.

Här hemma närmar vi oss våren!

– *Inför sjösättning kontrollera att:*

Självlansen inte är igensatt.

Alla genomföringar är hela. Ryck i slangar, stäng/öppna/stäng alla kranar.

Dyvika, logg- och ekolodsgivare är monterade och täta. Tätningbälgar är hela och oskadade då utombordare monterats. Utombordsmotor är låst med godkänt motorlås. Styrning, gas- och växelväjer fungerar felfritt.

Om abstinensen är för svår – prova på: Segla isjakt!!

Sätt dig i sittbrunnen. Skota hem seglet och känn hur isjakten accelererar ut på den blanka isen. Det krävs inte mycket vind för att man skall komma upp i höga hastigheter.

Efter en säkerhetsgenomgång och lite teori är det dags att rusta sig för kylan. Iklädda flyt-overall, hjälm och skidglasögon bär det ut på isen. Isjakterna är lättmanövrerade och upplev den fantastiska känslan att kryssa fram i upp till 80 km/h över råmande isar!

I Dalarna seglar man på Siljan, Runn eller Orsasjön. I Stockholmstrakten finns flera lämpliga platser för segling. Vanligtvis håller man till inom en radie av 10 mil från Sth. Sök kurser på Internet!

Slutligen: Du lade väl märke till i årsmötesprotokollets punkt 10, i förra bladet, att vi prövar att ersätta vårträffen med en sommarträff i år! Hoppas fler har mer tid då än i juni då det är mycket bestyr med sjösättningen!